

ЯК РОЗВИВАТИ ПОСЛУХ

Відкрийте справжнє значення слова «ПОСЛУХ»

I. ЩО ТАКЕ ПОСЛУХ?

Протилежна риса — самовілля

ПОСЛУХ — це

бажання отримувати настанови, виправлення, допомогу та захист батьків, цивільної та церковної влади та роботодавців відповідно до Біблії.

Значення послуху:

Послух — це мудре підпорядкування тим людям, яких Бог поставив над нами. Справжній послух — це радше внутрішнє ставлення, позиція, аніж дія. Він не передбачає виконання наказів, які б вимагали від нас порушення вищого закону Бога.

Єврейське слово «послух» — *shama* — означає «слухати з розумінням; бути уважним; реагувати на заклик; погоджуватися на щось». Послух — це більше, ніж проста поступливість, проте це не рабське підпорядкування чи сліпа покора.

Послух ґрунтується на тому, що Бог діє через владні структури і що кожна людина має дати звіт Богові за кожне рішення, яке вона приймає.

У Біблії для ілюстрації самовілля Бог використовує необ'їждженого коня та впертого мула: «Не будьте, як кінь, як той мул нерозумні, що їх треба приборкати оздобою їхньою вудилом і вуздечкою, як до тебе вони не зближаються» (Псалом 31:9).

Послух передбачає болісне долання людської натури, навіть для Ісуса: «І хоч Сином Він був, проте навчився послуху з того, що вистраждав був» (Євреїв 5:8).

II. ЯК БОГ ЗАКЛИКАЄ ДО ПОСЛУХУ?

1. Слухатися Бога.

«...Бога повинно слухатися більш, як людей» (Дії 5:29)

2. Слухатися своїх батьків.

«Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливо! Шануй свого батька та матір це перша заповідь з обітницею, щоб добре велося тобі, і щоб ти був на землі довголітній» (Ефесян 6:1–3)

3. Слухатися своєї совісті.

«Тому треба коритися не тільки ради страху кари, але й ради сумління» (Римлян 13:5).

4. Слухатися пасторів своєї церкви.

«Слухайтеся ваших наставників та коріться їм, вони бо пильнують душ ваших, як ті, хто має здати справу. Нехай вони роблять це з радістю, а не зідхаючи, бо це для вас не корисне» (Євреїв 13:17).

5. Слухатися цивільну владу.

«Нагадуй їм, щоб слухали влади верховної та корилися їй, і до всякого доброго діла готові були» (Тита 3:1).

6. Слухатися свого роботодавця.

«Раби, слухайтеся в усьому тілесних панів, і не працюйте тільки про людське око, немов підлещуючись, але в простоті серця, боячися Бога» (Колосян 3:22).

III. ЯК ІСУС БУВ ВЗІРЦЕМ ПОСЛУХУ?

1. Він слухався Бога.

Ісус нічого не робив Сам від Себе, Він виконував волю Свого Небесного Отця для того, щоб виконати Писання (див. Івана 5:30).

2. Він слухався Своїх батьків.

У віці дванадцяти років Ісус хотів перебувати у Храмі, проте Він послухався батьків і зростав у мудрості (див. Луки 2:51–52).

3. Він слухався Своєї совісті.

Найбільшим прикладом послуху Христа було Його упокорення Себе і смерть на хресті за наші гріхи (див. Филип'ян 2:8).

4. Він слухався релігійну владу.

Маючи справу з безбожними старійшинами, Ісус часто пояснював і дотримувався вищого закону Божого Слова (див. Матвія 12:10–14).

5. Він слухався правителів.

Ісус сказав Пилату: «Надо Мною ти жадної влади не мав би, коли б тобі зверху не дано було...» (див. Івана 19:11).

6. Він слухався Своїх роботодавців.

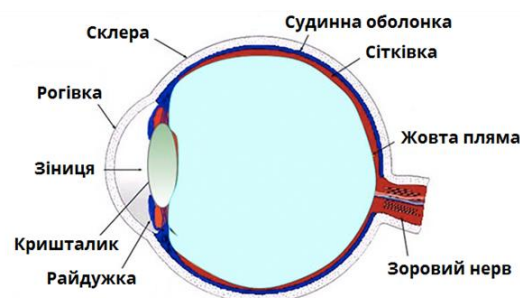
Працюючи зі Своїм земним батьком у сімейній теслярській справі, Ісус, безперечно, слухався вказівок Свого батька (див. Марка 6:3).

«А Ісус зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей» (Луки 2:52).

IV. ЯК МИ МАЄМО КОНТРОЛЮВАТИ СВОЄ ТІЛО ДЛЯ ПОСЛУХУ

Серед членів тіла Ісус виділив око і руку як ті, які мають коритися Божій волі. Ісус підкреслив важливість контролювання саме цих частин тіла і дав досить суворі поради з самодисципліни. Подібно до того як немислимі такі покарання, так і немислимими мають бути проступки цих частин тіла.

«Коли праве око твоє спокушає тебе, його вибери, і кинь від себе: бо краще тобі, щоб загинув один із твоїх членів, аніж до геєнни все тіло твоє було вкинене. І як правиця твоя спокушає тебе, відітни її й кинь від себе: бо краще тобі, щоб загинув один із твоїх членів, аніж до геєнни все тіло твоє було вкинене» (Матвія 5:29–30).

ПРАВЕ ОКО

У людей здебільшого праве око є домінантним. Воно ініціює точку фокусування, а тоді вже друге око додає величину і перспективу. Світло потрапляє на сітківку ока, і вона перетворює світлові промені на хімічну енергію. Ця енергія активує нервові волокна, які передають інформацію від ока до вищих відділів

головного мозку. Те, що ми бачимо, впливає на наші думки, позицію та дії. Таким чином, втрата правого ока була б серйозною проблемою для зору.

ПРАВА РУКА

У людей здебільшого права рука є домінантною, і саме нею людина починає щось робити. Ми тиснемо праву руку при зустрічі, солдати віддають честь правою рукою. Тактильні рецептори руки передають інформацію головному мозку, і мозок надсилає інформацію руці. Рука є символом праці, злих і добрих справ. Ісус сказав: «А як ти чиниш милостиню, хай не знатиме ліва рука твоя, що робить правиця твоя» (Матвія 6:3).

V. ЯК НЕПОСЛУХ ОКА І РУКИ ЗМІНИВ ІСТОРІЮ

Найперший випадок непослуху в історії людства почався з ока та руки.

«І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, і він з'їв» (Буття 3:6).

У цьому випадку око ініціювало проступок, а рука його здійснила. Внаслідок цього почалися сльози і більше роботи для рук (прочитайте Буття 3).

Цар Давид був людиною за Божим серцем, доки якимось увечері він не побачив Вірсавію, яка купалася на даху свого дому. Він відправив посланців, щоб її привели у його покої, і там він вчинив жадливий акт перелюбу.

Намагаючись приховати свій гріх, Давид організував смерть чоловіка Вірсавії, а потім одружився з нею. Цей огидний злочин лише збільшив Божі суди над Давидом та його сім'єю (прочитайте 2 Самуїла 11–12.)

Коли цар Саул дивився на отари й стада амалікітян, яких він щойно завоював, він наказав солдатам відділити найкращих овець та биків.

Цей наказ був прямою непокорою Божому наказу. Коли пророк Самуїл запитав Саула, чому він не послухався Бога, той заявив, що збирався віддати цих тварин у жертву.

Самуїл відповів: «Чи жадання Господа цілопалень та жертов таке, як послух Господньому голосу? Таж послух ліпший від жертви, покірливість краща від баранячого лою!» (1 Самуїла 15:22). (Прочитайте 1 Самуїла 15.)

VI. КАРОЛІНСЬКА КАЧКА ЯК ПРИКЛАД ПОСЛУХУ

1. Найперше каролінські качки вчать уважності.

Ще до того як вилупитися, каченя уважно слухає голос своїх батьків. Мама-качка говорить до каченят ще в яйцях, а вони «кахкають» їй у відповідь і одне до одного.

Коли настає час, батьки-качки дають малятам сигнал вилуплюватися, вони його слухаються і розбивають шкаралупу за кілька хвилин одне від одного.

Проводили різні дослідження, коли маму-качку забирали від яєць і каченята не чули її голосу. В результаті каченята, коли вилуплювалися, не слухалися свою маму.

2. У каролінських качок слухняні батьки.

Якщо каролінська качка не слухається голосу своїх батьків, вона не зможе вижити та вивести своїх малюків. І не зможе навчити їх послуху.

3. Каролінські качки швидко слухаються наказів.

Незважаючи на те, що пара каролінських качок відкладає яйця протягом одинадцяти днів, усі каченята вилуплюються з інтервалом у кілька хвилин. Завдяки цьому протягом наступних двадцяти чотирьох годин вони розвиваються до однакового рівня.

Потім їхня мама злітає до підніжжя дерева, на якому звито гніздо, і закликає пташенят покинути його. Це надзвичайне досягнення для качок, які ще не можуть літати і можуть перебувати за 15 метрів над землею.

Однак заклик мами-качки також викриває місцезнаходження качиної родини хижакам. Тому якщо каченята швиденько не послухаються, то залишаться у гнізді і загинуть від голоду або хижаків. Для каролінських качок від самого народження послух є справою життя і смерті.

VII. КОГО МИ МАЄМО СЛУХАТИСЯ, КОЛИ У ВЛАДИ НЕМАЄ ЗГОДИ МІЖ СОБОЮ?

1. Визначте, до чієї сфери відповідальності належить це питання.

Бог установив чотири основні види влади. Батьки, уряд, церковна влада та роботодавці. Іноді ці сфери накладаються одна на одну.

Наприклад, якщо батько не виконує своїх обов'язків щодо дітей, то керівники церкви мають застерегти його. Якщо це не допомогло, то владні структури мають захистити дітей і покарати батька.

Коли ми перебуваємо під егідою влади, ми отримуємо поради, виправлення, підтримку і захист.

2. Батьки:

Оскільки діти народжуються у батьків, батьки мають повноваження щодо дітей. Батьки відповідальні за те, аби навчати дітей Господнім шляхам, захищати, піклуватися про них та привчати до дисципліни.

3. Державна влада:

У сферу відповідальності державної влади входить захист громадян та захист приватної власності. Вони мають повноваження заохочувати тих, хто робить добре, і карати тих, хто робить зло. Державна влада також відповідальна за встановлення грошової системи, збір податків на утримання міністерств і за міжнародні відносини.

4. Церковна влада:

Лідери церкви мають проповідувати Боже Слово та відправляти місіонерів у різні куточки світу для проповіді. Вони відповідають за духовне зростання батьків і за таке функціонування церкви, яке допомагатиме батькам та їхнім сім'ям бути успішними. Вони відповідальні також за служіння хворим, сиротам та вдовам, а також за дисциплінування непокірливих членів церкви.

5. Роботодавці:

Роботодавці відповідальні за продуктивність та своєчасну оплату праці робітників. А також вони відповідають за безпеку працівників під час роботи.

VIII. ЯКОГО СТАВЛЕННЯ ДО ВЛАДИ ХОЧЕ ВІД НАС БОГ?

Найвищу владу має Бог.

Він делегує повноваження.

1. Призначення влади:

Похвала тим, хто робить добре

Покарання тих, хто робить зло.

2. Всі люди мають коритися владі:

Для виховання характеру

Заради совісті

Для свідчення

Виправлення неправильних установок

3. За Писанням люди можуть апелювати до влади:

Якщо вона не виконує своїх обов'язків

Якщо вона перевищує свої повноваження

Якщо вона просить вас зробити щось неправильне

4. Якщо вас просять зробити щось, що порушує Боже Слово, зробіть таке:

1. Вся влада походить від Бога. «Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога. Тому той, хто противиться владі, противиться Божій постанові; а ті, хто противиться, самі візьмуть осуд на себе» (Римлян 13:1–2).
2. Через чотири типи влади Бог установив рівновагу сил.
3. Бог наказує нам коритися «кожному людському творінню ради Господа, чи то цареві, як найвищому, чи то володарям, як від нього посланим для карання злочинців та для похвали добродійців» (1 Петра 2:13–14).
4. Ми всі маємо коритися владі. «...всі майте покору один до одного, бо Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать» (1 Петра 5:5).
5. Пильнуйте, щоб у вас було шанобливе ставлення і що ви приходите з вдячним духом.
6. Якщо вас коли-небудь попросять зробити щось неправильне, апелюйте до влади з мудрістю, використовуючи Святе Письмо як остаточний авторитет.

ІХ. ПРИКЛАДИ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ВИЯВИЛИ ПОСЛУХ, ВІДМОВЛЯЮЧИСЬ ВИКОНУВАТИ НАКАЗ.

Йосип був рабом у Єгипті. Його слухняність подобалася його пану Потіфару, і Бог благословляв усе, що Йосип робив. Дружині Потіфара Йосип також подобався, але незабаром це переросло у хіть, і якось вона йому наказала: «Ляж зі мною».

Йосип намагався переконати її і пояснити, що вона належить її чоловікові і якщо він доторкнеться до неї, то цим порушить сферу влади свого пана і вчинить велике зло та гріх проти Бога.

Дружина Потіфара не прийняла відмову Йосипа і неправдиво звинуватила його, проте Сам Бог написав закінчення цієї історії і надзвичайно звеличив Йосипа (прочитайте Буття 39).

Даніїла забрали у полон до Вавилону і готували до служби царю. Був наказ їсти їжу, заборонену Законом Мойсея. Даніїл звернувся до наглядача з мудрим проханням. Оскільки він завоював повагу царського вельможі, його прохання почули і задовільнили.

Минули роки, заздрісні урядовці й сатрапи переконали царя підписати указ, яким заборонялося молитися Богу. Даніїл продовжував молитися, його арештували і вкинули у лев'ячу яму. Однак Бог захистив Даніїла; і Бог і цар вшанували Даніїла, бо він слухався вищого закону (прочитайте Даніїла 6).

Потужне служіння Петра, проповіді та зцілення стривожили священників, які раніше змовилися розп'ясти Ісуса, бо багато людей увірували. Фарисеї арештували Петра і заборонили йому проповідувати.

Петро відповів: «...Розсудіть, чи це справедливе було б перед Богом, щоб слухатись вас більш, як Бога? Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули» (Дії 4:19–20). Петро продовжував проповідувати, його арештували й побили, але він радів, що удостоївся постраждати за послух найвищій владі — Богу (прочитайте Дії 4–5).

Х. КОЛИ ДОБРІ СПРАВИ НЕ СВІДЧАТЬ ПРО ПОСЛУХ?

Основна перевірка послуху полягає в тому, чи виконуємо ми кожне слово і кожну дію з волі Господа, а не з власної волі.

Якщо ми щось говоримо або робимо з власної волі, то це вияв беззаконня, навіть якщо хтось це схвалює як добру справу.

1. Що таке беззаконня?

Біблія дає таке визначення беззаконня: «виконання власної волі». В день суду багато людей будуть вражені, що їхні добрі справи Бог засудить як беззаконня. Ісус застерігав про це:

«Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили? І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!» (Матвія 7:22–23).

Саме через наші беззаконня Ісус пішов на смерть. «Усі ми блудили, немов ті овечки, розпоршились кожен на власну дорогу, і на Нього Господь поклав гріх усіх нас» (Ісаї 53:6).

Коли Ісус був на землі, Він нічого не робив з власної волі, а виконував волю Свого Небесного Отця. «Я ...не шукаю бо волі Своєї, але волі Отця, що послав Мене» (Івана 5:30). В Ісусі не було ніякого беззаконня.

2. Коли почалося беззаконня?

Беззаконня почалося з Люцифера, «сина досвітньої зірниці». Спочатку він був прекрасною небесною істотою. Проте якось він сказав у своєму серці: «...підіймуся понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому!» (Ісаї 14:14).

За це Бог вигнав Люцифера з небес, а разом з ним і третину ангелів, які повстали разом з ним. Люцифер став сатаною і спокусив Адама і Єву також вчинити беззаконня. Він пообіцяв їм, що коли вони з'їдять заборонений плід, то стануть такими як Бог і самі визначатимуть, що є добре, а що погано (див. Буття 3:1–6.)

3. Як можна подолати беззаконня?

Гордіня породжує беззаконня, а смирення перемагає його. Гордіня залишає за собою право приймати остаточні рішення. Вона ставить мене на місце Бога.

Смирення визнає моє самовілля і беззаконня та підпорядковує мою волю Богові. Смирення просить Бога простити мої беззаконня й отримує Духа Божого, аби Він скеровував мене у виконанні Божої волі.

Якщо ви щиро помолитесь цією молитвою, то Бог дасть вам бажання і силу чинити Його волю й запобігти наслідкам беззаконня.

4. Молитва послуху.

«Дорогий Боже, я визнаю, що вибрав виконувати свою волю, і тому я винен у гріху й беззаконні. Зараз я проголошую прощення, яке Ти даруєш мені через смерть і воскресіння Твого Сина, Господа Ісуса Христа. Дякую, що даєш Твого Святого Духа, Який скеровуватиме мене у пізнанні Твоєї волі і дасть силу її чинити. Амінь».

ХІ. ЯК БУТИ СЛУХНЯНИМ

1. Як слухатися Бога.

Для каролінської качки послух — це питання життя або смерті. Це ж можна сказати і про наші стосунки з Богом. Якщо каченята не слухатимуться голосу своїх батьків, то вони загинуть. Якщо ми не слухатимемося голосу Бога, то зазнаємо краху/поразки (див. Повторення Закону 8:20).

Підпорядкуйте свій розум Божому Духу.

«Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в душі та в правді вклонятись» (Івана 4:24). Якщо розум превалює над духом, то ми розіб'ємося у намаганнях пізнати нескінченного Бога обмеженим розумом. Однак, якщо ми скажемо: «Господь, відтепер я підпорядковую свій розум під контроль Твого Духа», Він відкриватиме нам Свою істину (див. 1 Коринтян 2:14).

Аби досягати успіху, вивчіть Божі закони.

Подібно до того, як виробник автомобілів розробляє довідник із використання та обслуговування своїх автомобілів, так і наш Творець дав нам Біблію, щоб навчити нас, як жити справжнім фізичним і духовним життям. Прочитайте Його закони у двадцятому розділі Книги Вихід. Є дві основні заповіді, на яких ґрунтуються всі закони. Перша: любити Бога усім серцем, усією душею і всією думкою. А друга: любити свого ближнього як самого себе (див. Матвія 22:37–39).

Визнавати суверенність Бога.

Бог створив небо і землю. Він Суверенний Правитель усього творіння. Для нас життєво необхідно визнавати Його своєю найвищою Владою і коритися лише Йому. Якщо ми найперше не віддані Богу, то ми ніколи не зрозуміємо справжнього значення послуху. «Знайте, що Господь Бог Він, Він нас учинив, і Його ми...» (Псалом 99:3).

Прийміть Божі ліки від непослуху.

Під час розп'яття Христа сатана тримав «юридичний документ». У ньому були записані дії беззаконня усіх людей на світі. Сатана використав би його для знищення людей у пеклі. Ісус вирвав документ із рук сатани, приблизив його до хреста, на якому Він висів, і знищив рукописання Своєю кров'ю. Цим Він викупив кожну людину, яка визнає Ісуса своїм Господом і Спасителем (прочитайте Колосян 2:14–15 та Івана 3:16).

Віддайте своє тіло як «жертву живу».

Після того, як ми були викуплені кров'ю Христа, в Римлян 12:1–2 ми отримуємо вказівку представити свої тіла Богові як живу жертву. Біблія закликає нас не пристосовуватися до цього віку, але перемінитися відновою нашого розуму, щоб ми могли пізнати Божу досконалу волю для свого життя. Розуміння того, що наші тіла належать Богу і наше призначення — прославляти Його, дає нам підґрунтя для мудрого послуху.

Віддайте Богу контроль над вашими грошима.

Той, хто керує нашими грошима, той керує нами, адже кожне рішення, яке ми приймаємо, потребує фінансів. Посвячуючи свої гроші Богу, нам треба буде радитися з Ним, перш ніж їх витратити. Через принципи, викладені у Його Слові, Він дасть нам мудрість і напрямок. Послух у фінансовій сфері починається з щотижневої десятини та пожертв (див. Малахії 3:10–11; Матвія 6:19–21; всю Книгу Приповістей).

2. Як бути слухняним батькам.

Шануйте своїх батьків.

Шануючи батьків, ви демонструєте їм та іншим людям, що ви поважаєте їх як дану Богом владу. Так і непослух батькам — це публічний вияв неповаги. Це перша заповідь з обітниці: «Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливо! Шануй свого батька та матір це перша заповідь з обітниці, щоб добре велося тобі, і щоб ти був на землі довголітній!» (Ефесян 6:1–3).

Слухайтеся батьків без зволікань.

Запізнілий послух — це пом'якшена форма бунту; а отже, будь-яке вагання у виконанні вказівок змушує батьків реагувати. Ви можете мати намір слухатися своїх батьків; однак, якщо ви не відповідаєте негайно, легко розпорошити увагу на інших людей або діяльність. А потім будете ображатися, якщо батьки скажуть, що ви неслухняні. І матимуть слушність, адже послух вимагає швидкого виконання.

Робіть усе без нарікання.

Справжній послух — це робити те, що вам кажуть, коли вам кажуть, як вам кажуть, і робити це з радістю. Коли треба щось зробити, а ми нарікаємо чи скаржимося, це засмучує Бога, ганьбить батьків і позбавляє вас нагороди, яка дається разом з послухом. Бог говорить: «Робіть усе без нарікання та сумніву, щоб були ви бездоганні та щирі, невинні діти Божі серед лукавого та розпусного роду, що в ньому ви сяєте, як світла в світі» (Філіп'ян 2:14–15).

Шукайте поради та керівництва.

Щоб слухатися, потрібно знати, що робити (інструкції), знати, як це робити (навчання), і знати, чи правильно ви це робите (керівництво). На цих трьох життєво важливих факторах навчання наголошується в Псалмі 31:8: «Я зроблю тебе мудрим, і буду навчати тебе у дорозі, якою ти будеш ходити, Я дам тобі раду, Моє око вважає на тебе!» Батьки часто не дають потрібної інформації та очікують послуху. Якщо ви щось не знаєте чи не розумієте — запитуйте.

Приймайте накази та повідомляйте про результати.

Завжди приємно бачити сина або доньку, які слухають накази батьків і з радістю та повагою відповідають: «Так, мамо!» або «Так, тату!» — і негайно йдуть їх виконувати. Якщо така відповідь здається вам занадто формальною, то ви просто можете сказати: «Добре, мамо (тату), я зараз це зроблю».

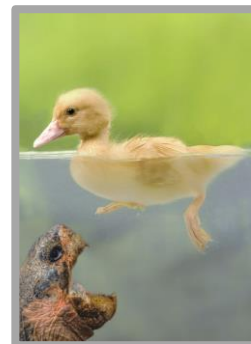
Коли ви виконаєте доручення, мудро буде підійти до батьків і сказати їм про результати, щоб переконатися, що ви зробили усе правильно. Пам'ятайте, що прибирання є частиною роботи (див. Галатів 4:1–2).

Знайте, коли і як мудро апелювати.

Якщо ваші батьки коли-небудь попросять вас зробити щось, що суперечить Писанню, порушує закон чи моральні стандарти або, на вашу думку, є немудрим, ви з повагою та молитвою маєте сказати їм про це. Обґрунтуйте ваші слова вищою владою Божого Закону (див. Матвія 18:6).

Щоденно молитесь за своїх батьків.

Бог наказує молитися за всіх, хто при владі. Тож це, безсумнівно, стосується батьків. Моліться, щоб вони мали мудрість керувати сім'єю. А також просіть Бога, аби Він захистив батьків і всю вашу сім'ю від руйнівних чинників (див. 1 Тимофія 2:1–5).

3. Як слухатися своєї совісті.

Мета — мати чисте сумління.

Даніїл вирішив: «що він не оскверниться їжею царя та питвом, що той сам його пив...» (Даніїла 1:8). Тому, коли прийшла спокуса порушити свої переконання, він зумів швидко послухатися Божого Слова. Якщо хоч один раз заглушити совість і виявити непослух, то надалі голос совісті та застереження слабшають.

Як відновити порушену совість.

Бог записав Свій Закон у наших серцях (див. Римлян 2:15). Коли ми виявляємо непослух, ми активуємо сумління і засмучуємо Святого Духа. Коли ж ми продовжуємо не слухатися, ми сплюємо совість і зменшуємо її здатність застерігати нас, коли ми робимо щось недобре. Для того, щоб відновити сумління, ми маємо звільнити його від минулих образ, а потім очистити щоденним читанням Божого Слова. «Освяти Ти їх правдою! Твоє слово то правда» (Івана 17:17).

Звільнення від минулих образ.

Запишіть випадки, коли ви поступилися своїм сумлінням, і складіть перелік людей, які постраждали внаслідок ваших неправильних слів, дій чи ставлення. Найперше попросіть у Бога прощення за ці випадки, а потім підійдіть до кожної людини, яку ви образили. Коротко, але чітко розкажіть, як ви образили цю людину, і попросіть прощення.

Якщо ви не знаєте, як знайти людину, яку ви образили, доберіть слова, які ви хотіли б сказати, і чекайте, коли Бог дасть вам зустріч з цією людиною. У Книзі Приповістей 28:13 наголошується на значущості доброго сумління: «Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний».

4. Як слухатися пасторів своєї церкви.

Відавайте пасторам подвійну честь.

Біблія нам говорить: «А пресвітери, які добре пильнують діла, нехай будуть наділені подвійною честю, а надто ті, хто працює у слові й науці» (1 Тимофія 5:17). Наділяти подвійною честю включає й матеріальну винагороду за його служіння. А також це означає високий рівень поваги, адже він представляє авторитет Божого Слова і повноваження батьківської влади.

Бог уповноважив пасторів дбати про духовний добробут кожного члена церкви, тому нам сказано: «Слухайтеся ваших наставників та коріться їм, вони бо пильнують душ ваших, як ті, хто має здати справу. Нехай вони роблять це з радістю, а не зідхаючи, бо це для вас не корисне» (Євреїв 13:17).

Підтверджуйте діями науку своїх пасторів.

Порівнюйте почуті настанови з тим, що ви читаєте в Біблії. Переконайтеся, що вірші не вирвані з контексту і не використовуються для просування неправильних думок. Навіть апостол Павло закликав своїх слухачів порівнювати те, чого він їх навчав, зі Святим Письмом.

«Ці були шляхетніші за солунян, і слова прийняли з повним запалом, і Писання досліджували день-у-день, чи так воно є» (Дії 17:11).

Якщо пастор викладає доктрини, які не відповідають Біблії, наслідуйте приклад Акили та Прискилли, коли вони відвели вчителя Біблії Аполлоса вбік і більш досконало пояснили йому істини Священного Писання.

Обговорюйте вчення пасторів.

Основну відповідальність за настанови Бог поклав на батьків, хоча вони можуть делегувати деякі питання іншим (див. Повторення Закону 6:4–7 та Галатів 4:1–2). Учителі мають бути помічниками батьків. Якщо вам кажуть, щоб ви не говорили батькам, що ви вчите, то негайно скажіть про це батькам. Такі вказівки — це очевидне порушення довіри і сигнал, що люди з недобрими мотивами говорять вам неправильні речі.

Регулярно молитесь за пасторів та учителів.

Кожен, хто має громадські обов'язки, зазнає більшого тиску та спокус. Тому їх треба огорнути подвійною молитвою. Без сумніву апостол Павло був сильним лідером, але й він просив заступатися за нього в молитвах: «...щоб дане мені слово відкрити уста свої, і з сміливістю провіщати таємницю Євангелії» (Ефесян 6:19). Важливо говорити пасторам та учителям, що ви молитесь за них. Ви можете сказати це словами, в записках чи листах.

Забезпечуйте своїх пасторів фінансово.

Одним із найяскравіших проявів послуху Богові та церковним керівникам є фінансова підтримка. Ще до Закону Мойсея Бог вшановував Авраама, Якова та інших за те, що вони давали десятину від своїх прибутків (див. Буття 28:20–22 та Євреїв 7:2).

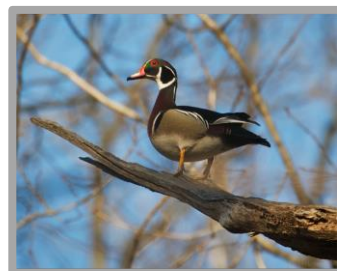
У Малахії 3:10–11 Бог обіцяє докорити пожирачеві наших ресурсів, якщо ми будемо шанувати Його, даючи десятину та пожертви. У Новому Заповіті Павло говорить нам давати церкві щедро, як Господь дарує нам процвітання (див. Коринтян 9:1–14). Десятину слід давати щотижня як прояв поклоніння і для того, щоб навчитися страху Господнього.

5. Як слухатися земної влади.

Прийміть представників земної влади як Божих слуг.

Бог вимагає, щоб ми поважали земну владу як Його слуг і слухалися їх, бо їхні повноваження походять від Бога. У Римлян 13 тричі представники земної влади названі «слугами Божими»:

«...бо володар Божий слуга, тобі на добро... він бо Божий слуга, месник... Через це ви й податки даєте, бо вони служителям Божі...» (Римлян 13:4–6). Сприймаючи посадовців як Божих слуг, ви зможете звертатися до них із шанобливістю та повагою, які Бог призначив для них.

Підтримуйте цивільну владу податками.

Бог заповідає нам платити податки. «Через це ви й податки даєте, бо вони служителям Божі, саме тим завжди зайняті. Тож віддайте належне усім: кому податок податок, кому мито мито, кому страх страх, кому честь честь» (Римлян 13:6–7). Ісусові батьки сплатили податок, коли Він народився, і таким чином виконали Писання. Ісус платив податки протягом Свого служіння навіть після того, як пояснив Петру, що Він може не платити, оскільки Він Син Божий (див. Матвія 17:27).

Допомагайте цивільній владі чинити правосуддя.

Здатність владних структур функціонувати залежить від співпраці населення країни. Закони безрезультативні, якщо люди їх не підтримують. Порушники закону візьмуть гору, якщо громадяни не співпрацюватимуть з посадовцями. Запитайте службовців, що ви можете зробити, аби допомогти їм виконувати свою роботу. «Ті, хто Закон залишає, хвалять безбожних, а ті, хто Закон береже, на них буряться» (Приповісті 28:4).

Оскільки Бог дає владу правителям, то врешті вони відповідальні перед Ним за рішення, які вони приймають. Народи, які розробляють свої закони на принципах Божого Слова, будуть мудріші,

багатші та здоровіші за інші народи. Ви можете допомогти правителям своєї країни ґрунтувати рішення на Божому Законі, надсилаючи їм відповідну інформацію та виявляючи істину Христа своїм способом життя. Інформація має бути чіткою, лаконічною і легко читатися.

Моліться за цивільну владу та їхні сім'ї.

Громадські лідери перебувають під більшим тиском та спокусами, ніж можна уявити. Їхні сім'ї також під пильним оком суспільства і підпадають під вплив, який може завдати шкоди. Регулярно моліться про те, щоб Бог оточив захисними стінами кожного лідера та його рідних. Довідайтеся імена членів сім'ї посадовця і, якщо можливо, з'ясуйте, про які конкретні потреби ви можете молитися. Коли це доречно, дайте їм знати, як ви молитесь за них. Хваліть їх за зроблене добро.

Будьте проінформованим виборцем.

Голосування — це відповідальність громадян вільної країни. Коли значна частина населення не голосує, ті, хто має злі наміри, розуміють, що за допомогою невеликої меншості вони можуть змінити напрямок цілої нації. Коли громадські діячі просять громадян проголосувати, то це стає для них питанням послуху цій вказівці.

Вивчіть закони та дотримуйтесь їх.

Важливо знати всі закони, які прямо впливають на ваше життя. Якщо ви водій, вам слід вивчити та дотримуватися усіх правил дорожнього руху. Якщо ви підприємець, ви маєте розбиратися у комерційних регулюваннях та виконувати їх. Якщо ви власник житла або орендар, ви маєте орієнтуватися у житловому законодавстві та будівельних нормах.

6. Як слухатися роботодавців.

Ціль: зробити вашого роботодавця успішним.

Послух роботодавцю вимагає «серця слуги». Серце слуги прагне зробити інших успішними. Справжній успіх — це виконання Божого призначення. Тому наша зайнятість — це не просто виконання робочих обов'язків, це робота для Господа. Тому Бог навчає усіх працівників вкладати душу у свою роботу, ніби вони роблять її для Господа, а не просто для свого роботодавця. Тоді вашу роботу нагородить Господь, навіть якщо роботодавець не зможе відповідно оцінити вашу працю та гарно її оплатити (див. Колосян 3:22–24).

З'ясуйте, які конкретно завдання покладені на вас.

В основі послуху лежить розуміння, як думає ваш роботодавець. Перш ніж почати щось робити, переконайтеся, що ви точно розумієте, чого він очікує від вас. Він очікуватиме не просто виконання роботи. Також важливо, як саме виконується робота і з яким ставленням. Запишіть його пояснення, запитуйте, якщо щось не зрозуміли.

Виконуйте завдання відповідно до їх важливості.

Деякі завдання, які вам дасть роботодавець, для нього не такі важливі, як інші. Виконуючи те, що важливо для нього, ви дотримаетесь його пріоритетів. Здебільшого роботи більше, аніж ви можете зробити за робочий час; тому якісь завдання не будуть виконані до кінця робочого дня. Якщо невиконаними залишаться саме пріоритетні для роботодавця завдання, то він може сприйняти це як непослух, навіть якщо ви працювали цілий день не покладаючи рук.

Кожне завдання виконуйте так, як вам сказали.

Сам факт того, що ваш роботодавець може взяти вас на роботу, означає, що він досяг успіху шляхом проб і помилок. Коли він говорить вам, як треба щось робити, він це говорить з власного досвіду, щоб допомогти вам уникнути тих помилок, які робив він. Якщо ви виконуєте завдання по-своєму і стикаєтеся з тими ж проблемами, що і він колись, то ви марнуєте час та ресурси і виявляєте непослух.

Шукайте способи бути ефективнішим.

Припустімо, що для кожної дорученої вам роботи є більш ефективний спосіб її виконання; однак, перш ніж змінити спосіб виконання роботи, зробіть чітку, вичерпну презентацію своєму роботодавцю, показавши йому, як ви можете заощадити час і гроші, одночасно підвищуючи якість або безпеку. Перш ніж презентувати свої ідеї, постановіть собі повністю підтримати рішення вашого роботодавця стосовно того, прийняти ваші ідеї, чи відкинути їх, чи ніяк не зреагувати. Послух — це залишити рішення щодо пропозиції на розсуд роботодавця, а не робити все по-своєму.

Слідкуйте за якістю.

Успіх чи провал в роботі зазвичай залежить від уважності до дрібниць. Дослідники продукції і компаній часто обґрунтовують свої рішення дрібничками, які відкривають характер компанії чи якість продукту. Контроль якості означає дати людині те, що вона очікує кількісно і якісно. Ваше завдання — переконатися, що дотримана «правильна вага і міра», оскільки: «Вага неоднакова то огида для Господа, а оманливі шальки не добрі» (Приповісті 20:23).

Тримати робоче місце чистим — це частина вашої роботи.

Послух також вимагає, щоб робоче місце підтримувати охайним, щоб зберігати інструмент і обладнання у хорошому стані, вести точні записи і дотримуватися правила «місце для кожної речі і кожна річ на своєму місці».

XII. ЯК ДОТРИМУВАТИСЯ РІВНОВАГИ МІЖ ПОСЛУХОМ та розсудливістю

Якщо вам не вистачає розсудливості, то ви найімовірніше послухаєтеся не ту людину або ж виконуватимете не ті вказівки. У сфері послуху розсудливість означає знати, кого слухатися і за яких умов ви не будете слухатися.

Підліток запитав дозволу у батьків розіграти сусіда, батьки дозволили за умови, що наступного дня він прибере безлад. Під час розіграшу поліція арештувала підлітка за псування майна. У цій ситуації ні хлопець, ні його батьки не були розсудливими, хоча хлопець намагався бути слухняним.

Грецьке слово розсудливість означає: «ретельно розділяти; обирати між; зробити судове оцінювання». Розсудливість вимагає зробити вибір між правильним і неправильним. «...серце ж мудрого знає час і право» (Еклезіяста 8:5).

1. 3 ентузіазмом.

Можна підкорятися владі, але нарікати на неї. Таке ставлення свідчить про дух непослуху. Коли ми виконуємо біблійну заповідь, наприклад про десятину, Бог не хоче, щоб ми робили це неохоче чи через змушування. Він бажає, щоб ми робили це з ентузіазмом (див. 2 Коринтян 9:7).

Слово «ентузіазм» походить від грецького слова «en Theos», яке означає «від Бога». Тому справжній християнин, який слухається Бога, має бути просякнутий ентузіазмом.

2. 3 любов'ю.

Мотивацією послуху має бути щира любов. Любов не залежить від ставлення чи нагород тієї людини, яку слухаються. Коли Ісус Христос прийшов на землю, щоб померти за наші гріхи, Він продемонстрував послух зі щирої любові. Однією з найбільших перешкод для послуху є страх. Проте досконала любов проганяє страх. «Страхи немає в любові, але досконала любов проганяє страх геть, бо страх має муку. Хто ж боїться, той не досконалий в любові» (1 Івана 4:18).

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням «Нове життя для церков». Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Зберіть разом усю сім'ю і поговоріть про послух. Пристосуйте матеріал до віку і рівня концентрації уваги ваших дітей. Зробіть вашу бесіду інтерактивною навіть на підлітковому рівні. Не робіть з цього лекцію! Напишіть короткий звіт про те, що ви робили, хто там був і яка взаємодія була у вас з кожним членом сім'ї.

☐

Дата:

Хто:

Яким чином/Як:

- Скажіть проповідь про послух. Адаптуйте матеріал відповідно до аудиторії. Наводьте приклади. Нижче напишіть короткий звіт

☐

Дата:

Місце:

Хто:

Яка була реакція слухачів: